

COMBAT

DIARI ANTIFEIXISTA DE LA TARDA

Núm. 44

Girona, dimecres 9 de setembre del 1936

Preu 15 cts.

«Avions, metralladores i canons»

Amb la inexplicable neutralitat que ve observant França, àdhuc embargant l'armament adreçat als heroics defensors de la llibertat i la justícia d'Espanya, ha desencadenat una furiosa ofensiva contra el Govern Blum. Diàriament es celebren manifestacions protestant de la pretesa neutralitat, quan en definitiva no fa més que afavorir als rebels espanyols, puix que tracta en igualtat de condicions les dues parts contendents, que és tant com reconèixer l'obra del feixisme organitzat.

La por cervical de França a una possible topada entre ella i les nacions de govern feixista, la condueix a actituds de ridícula trágica en uns plets que l'afecten de manera immediata. Amb la debilitat de França, el feixisme italià ha hissat la seva negra bandera del terror a Abdís-Àbeba; el feixisme alemany ha tramès les seves tropes a la Renània i suara ha decretat el servei militar obligatori per dos anys, quan el Tractat de Versalles li prohibeix en una clàusula especial. I amb la mateixa actitud de covardia, els oficials francesos de Tànger negocien amb la carn negra per a destinar-la a combatre els socialistes, comunistes i anarquistes.

La conducta del Govern Blum, però, mereix la censura més enèrgica dels mateixos socialistes i comunistes francesos; la concepció política internacional de Blum és d'aquelles que suren per les esferes siderals per abstractes i superficials. Llegint el seu discurs de diumenge, Blum es dona compte que té un interès especial en sortir de la realitat i que en aquests moments és la lluita en l'Espanya obrera contra l'Espanya negra, per a endinsar-se per ambients espirituals que enfarfeguen de tan complicats.

Les masses obreres franceses estan ja cansades de la gran farsa que representa la neutralitat, i a crits demanen que es trametin avions, metralladores i canons als heroics milicians els quals més que per la seva llibertat, lluiten per la de França. «Avions, metralladores i canons», heus ací el mot d'ordre actual dels obrers francesos.

No creiem que el Govern Blum vulgui continuar en una actitud tan suïcida, mantenint la neutralitat. Cas de persistir, hauria arribat l'hora de preguntar als companys francesos, a qui representa el Govern Blum i si el feixisme internacional o a les forces populars del seu país. Està bé que es mantinguin posicions de prudència; però que això no signifiqui mai un reconeixement a l'obra criminal del feixisme internacional.

M. ROSET SALA

DESPRES DE LA MILITARADA

Les J. O. N. S. de Falange, una de les Organitzacions Feixistes més importants d'Espanya

III

Seguim el nostre article sobre «Falange Espanyola» publicant els documents trobats que parlen d'aquesta gran organització criminal-feixista tan estesa i que estava disposada, si el poble honrat li hagués permès, a trepitjar les reivindicacions que tan noblement havíem guanyat al capitalisme.

A l'haver estat admès com a militant de les J. O. N. S., a l'haver-se compromès a seguir les seves indicacions i ordres, i a l'haver jurat fidelitat i submissió a un moviment com el que han format els militars representava que ja podia considerar-se un més a la colla.

Els documents que segueixen us donaran una idea de com regia l'organització dels militants de les «Joventuts Ofensives Nacional Sindicalistes».

SALUDOS Y HONORES

Todos los militantes cuando se presenten algún superior jerárquico lo harán con el debido respeto, estando en la posición de firmes mientras no se le ordene lo contrario.

Al presentarse y al despedirse lo harán saludando para lo cual cuadrándose levantarán el brazo derecho hasta formar un ángulo de 45 grados en coma vertical, llevando la mano abierta y la palma vuelta al frente.

Siempre que se presenten a un superior lo harán empleando la fórmula: «A TUS ORDENES»; se presenta de la escuadra núm. Para despedirse lo solicitará empleando la fórmula «MANDAS ALGO MAS» y una vez obtenido el permiso se retirará saludando y em-

pleando la fórmula «A TUS ORDENES».

Cuando sea llamado por algún jefe contestará saludando y empleando ¡PRESENTE!

Si se le llamara estando en formación y a la unidad que pertenece en posición de «en su lugar descanso» contestará ¡presente! quedando en posición de firmes durante todo el tiempo que fuere interpelado. Si su unidad estuviera en posición de «firmes» contestará ¡presente! quedando en posición de saludo, mientras no se le ordene lo contrario.

SALUDOS DURANTE LA GUARDIA

Todo militante que esté de guardia en el local social, en campamento, en concentraciones etc., se irá a las normas siguientes: CUANDO VEAS APROXIMARSE al Jefe de milicias de la J. O. N. S. a que pertenezca al Jefe de la J. O. N. S. Jefe provincial, Secretario Gral. del partido, Jefe Nacional de milicias o Jefe Nacional se cuadrarán en posición de saludo dando la voz de «J. O. N. S. de Jefe Nacional (o la designación que le corresponda)»

SALUDOS EN FORMACION

Para la formación y desfiles se seguirán las normas siguientes:

Cuando esté alguna unidad formada en posición de «en su lugar descanso» el Jefe de la misma dará la voz de ¡Firmes! seis pasos antes de llegar la persona a quien se saluda a la cabeza de la formación, dando la voz de «en su lugar descanso» cuando esta misma persona haya rebasado seis pasos la formación. Durante todo este tiempo los

Jefes de unidades permanecerán en la posición de saludo.

Este saludo se tributará a las personas siguientes:

A cualquier Jefe de unidad superior a la que está formada.

Jefe de J. O. N. S.

Jefe provincial.

Jefe territorial.

Secretario General.

Banderines de Centúria.

Guion de Bandera.

A estas mismas personas en desfiles se observarán las normas siguientes:

Tres pasos antes de llegar la fuerza que desfila a la altura de esta persona el Jefe que manda las fuerzas dará la voz de *vista a la derecha (o izquierda)*, volviendo inmediatamente la vista hacia el lugar que se hubiere ordenado los militantes y adoptando la posición de saludo los jefes de unidades; inmediatamente que hubieran rebasado las líneas tres pasos a las personas que se les tributa honores, volverán la vista al frente, bajando la mano los jefes que estaban en posición de saludo.

SALUDOS AL JEFE NACIONAL DE MILICIAS

Jefe nacional del Partido o persona que represente

En formación: Diez pasos antes de llegar la persona que se saluda a la altura de la formación dará la voz ¡Firmes! y a continuación dejando transcurrir una pequeña pausa de tiempo dará la voz de *¡Arriba España!* adoptando inmediatamente toda la tropa la posición de saludo permaneciendo en ella hasta que el Jefe de la voz de ¡Firmes!

En desfile: Seis pasos antes

AVIONS, CANONS I MUNICIONS PER ESPANYA! Aquest és el crit del Proletariat Francès. La neutralitat que mantenen Blum i Stalin respecte a la guerra civil espanyola, quan Hitler i Mussolini subministren els seus avions i les seves metralladores als generals feixistes espanyols és un veritable crim contra la classe treballadora i contra la causa del socialisme.

de llegar la fuerza que desfila a la altura de quien se rindan honores dará la voz de «Vista a la... (izquierda o derecha)» y a continuación la voz de «Arriba España». A la primera voz la tropa volverá la vista al costado que se ordena y a la segunda levantará el brazo en posición de saludo, no bajándolo hasta haber rebasado tres pasos a la altura de la persona a quien se saluda.

Nota.—Estos honores se harán extensivos a la Bandera del Movimiento y a la Bandera Nacional.

VOCES REGLAMENTARIAS

Las voces que se emplearán a la terminación de cualquier acto serán las siguientes: El jefe más caracterizado dará la voz de ¡Firmes! y a continuación y adoptando el mismo la posición de firmes dará las voces siguientes:

¡ESPAÑA! que será contestada por la tropa en posición de firmes con la voz de ¡UNA!

¡ESPAÑA! que será contestada con la ¡GRANDE!

¡ESPAÑA! que será contestada con la de ¡LIBRE!

A continuación el Jefe adoptará la posición de saludo el cual será contestado por la tropa gritando todos al mismo tiempo ¡ARRIBA ESPAÑA!

UNIFORMES

Se establecen como reglamentarias las siguientes prendas:

Camisas.—Será de color azul oscuro, de la forma denominada «Camisa Legionaria». Es decir hombreras de 5 ctm. de ancho, 2 bolsillos de fuelle uno a cada lado del pecho y cuello abierto.

Para sus usos regirán las siguientes normas: Información, desfiles y concentraciones y en general para cualquier acto de servicio se llevará con el cuello abierto y las mangas remangadas por encima del codo.

En su uso diario como prenda de vestir se admitirá el uso de corbata siendo esta precisamente del color negro.

Pantalón.—Será de color negro y de forma largo y sin vuelta, para su uso se establecen las siguientes normas, para marchas y cualquier acto de servicio en el campo etc, se usará recogido y con vendas negras, para los demás actos se llevará en su forma corriente.

El pantalón irá sujeto a la cintura por un cinturón negro mater con hebilla rectangular y en cuyo centro irá el emblema de Falange. Desde Jefe de Escuadra para arri-

Els elements oportunistes

Hem presenciat i també podem dir hem assistit a l'enterrament magne del malaguanyat company Lorient.

El darrer tribut que Girona ha donat a aquest militant actiu del Sindicat, és digne del més gran elogi i que posa de relleu una vegada més, el gran contingent obrerista i republicà que existeix a la nostra ciutat, no volem anomenar ni relatar tot quant aquesta nodrida multitud va fer per a que resaltàs aquest brillant acte de condol, puix no és aquest el fi que perseguim, sols voldríem dir-vos que dins la seva fraternitat hi havia un punt fosc i poc difinit, i ens referim al dir això a la simpatia que semblaven tenir per aquest acte certs elements que són sobradament coneguts com a contraris a les idees revolucionàries avui latents en la nostra terra, però que sigui per no fer-se de mal veure (com ells diuen) o sigui per fer un acte més d'hipocresia en la seva vida s'ajuntaren a les nostres rengles a acompanyar les despulles del company Lorient, a nosaltres no acostumats a

aquesta «diplomàtic - hipocresia», dels qui mai han sapigut el que és treballar, ni els sofriments que causa l'estretes econòmic aquesta llei de paper ens ha indignat i per no donar un espectacle en un moment tan seriós no hem tret d'una grapada del lloc que tant sacrilegament ocupaven aquesta colla de panxistes que no tenen més idea que els hi sigui respectada la seva ració de garrofos.

Una altra visió se'ns va ocórrer. Serà que estan arrepençats i volen començar una nova vida de treball? En aquest cas cal oblidar i ajudar-los en la nova estructura ció social.

Ara bé, és convenientment que els treballadors els coneguin i aprenguin a distingir els uns dels altres.

J. P. de la Q. i de la R.

DELS ARTICLES PUBLICATS
EN SON RESPONSABLES
LLURS AUTORS.

llibreria de la "Cooperativa Gràfica"

*Material d'Oficines
Impresos de totes les classes*

CORT-REIAL, 1-TEL. 571—GIRONA

ba se usará con correa militar negro mater con bandolera que cruzará del hombro derecho a la cadera izquierda.

Para más adelante se propone como para su uso por los Jefes del pantalón de forma bric de color negro y de pana de canutillo el cual se usará con bota alta negra.

Prenda cubrecabeza.—Boina vasca de vuelo regular y de color negro: Se usará inclinada de izquierda a derecha y en el lado izquierdo de la boina irán bordadas las insignias de Mando.

DISTINTIVOS

El distintivo de la milicia consistirá en un ángulo recto en plata de 4 ctm. de lado cada pierna del ángulo y de 4 mm. de ancha. Este distintivo se llevará bordado sobre el brazo izquierdo de la camisa.

Falangistas.—Llevarán bordada sobre el bolsillo izquierdo de la

camisa el emblema de la Falange Española de las J. O. N. S.

Los distintivos de Mando serán: Jefe de Escuadra: Una flecha en plata. Jefe de Falange: Dos flechas en plata. Jefe de Centuria: Tres flechas en plata. Jefe de Bandera: Un yugo en plata. Jefe de Tercio: Dos yugos en plata. Jefe Nacional de Milicias: Una estrella de cuatro puntas en plata.

Pels anteriors documents es veu que imperava i hi batagava l'esperit militar, aquest esperit que ara s'ha fet tan cèlebre per les seves derrotes i i els seus actes de vandalisme.

A. C. M.

Demà seguirem el nostre reportatge amb la publicació de la declaració de guerra pels elements militars feta al poble espanyol. Anava dedicada a tots els militars d'Espanya per tal que es sumessin al moviment feixista.

A los consumidores de electricidad

Para desvanecer las interpretaciones dudosas que se han producido relacionadas con las bonificaciones sobre el suministro de fluido eléctrico destinados a servicio de carácter particular o doméstico, transcribimos a continuación el Decreto de la Generalidad de Cataluña de fecha 1 del que cursa que publicó nuestro colega «El Diluvio» y que próximamente aparecerá en la Gaceta.

DECRETO. Una de las obligaciones que vienen impuestas por el nuevo estado de cosas y que es preciso atender con toda urgencia es la de limitar los beneficios de las grandes Empresas o compañías que tiempo ha venían monopolizando los servicios públicos y de utilidad social, y mejorar en consecuencia las condiciones de vida de todos los ciudadanos, a la obtención de cuya finalidad dedica el Gobierno su máxima atención.

Por tanto, de acuerdo con el Consejo de Economía de Cataluña a propuesta del Consejero de Economía y Servicios públicos, y de acuerdo con el Consejo Ejecutivo, decreto:

PRIMERO.—Quedan suprimidos los depósitos que en concepto de fianza exigían las Compañías suministradoras de agua, gas y electricidad.

Estas fianzas habrán de ser saldadas por consumo y mientras no se haya extinguido su importe las Compañías no presentarán nuevos recibos a sus abonados.

SEGUNDO.—A partir del día de hoy quedan automáticamente rebajados los precios de suministro de electricidad en un veinte por ciento por lo que hace referencia a los servicios de carácter particular o doméstico y siempre que el precio

del kilovatio sea superior a 0'50 pesetas.

TERCERO.—Las Compañías de electricidad no podrán percibir ninguna cantidad en concepto de alquiler de los contadores o aparatos medidores instalados en los domicilios de los abonados. Sin embargo los contadores continuarán siendo propiedad de la Compañía, la cual podrá exigir la adecuada indemnización cuando, por causas ajenas al servicio, resultasen averiados.

CUARTO.—En lo sucesivo las Compañías suministradoras darán el más rápido curso a las peticiones que les hagan los abonados, sin que puedan exigirles condiciones que vulneren lo que dispone el presente decreto.

Barcelona 1 de Septiembre de 1936. — *Luis Companys.*—El Consejero de Economía y Servicios Públicos. — *José Tarradellas.*

(Es Copia de «El Diluvio».)

Confiamos que los abonados de las Empresas, comprendidos en estos casos, una vez conocedores de cuanto antecede, atenderán sin dilación sus recibos pendientes, con lo cual prestarán evidentemente un elevado concurso al nuevo Orden Social establecido

NOTA.—Siendo nuestro espíritu el de defender los intereses colectivos, basándonos siempre en los principios de la justicia más diáfana, gustosos publicamos esta nota consecuente a consideraciones que nos han sido hechas sobre nuestra publicación del 7 corriente en la cual a causa de informaciones inexactas aconsejábamos adoptar determinada actitud, actitud impropia una vez conocida la existencia del Decreto que insertamos.

COMPANYS:

“COMBAT” demana que hi col·laboreu tots, exposant-hi els vostres pensaments, Tots els vostres articles seran ben rebuts i publicats convenientment.

Contra el feixisme que vol endogalar al proletariat mundial només hi ha una consigna: la unió. Tots junts sota una mateixa bandera!

COMITE ANTIFEIXISTA DE GIRONA

Comitè Executiu Antifeixista

COMISSIO DE JUSTICIA

Havent-se publicat pel Govern de la Generalitat de Catalunya, un Decret prohibint l'atressorament en or acunyat i en llingots, aquesta Comissió de Justícia, fa avinent a tots els ciutadans que, dintre el termini màxim de sis dies, es faci entrega del mateix a la Caixa de la Comissaria de la Generalitat.

Es considerarà com enemic del nou ordre social i revolucionari tot aquell que, qualsevulla que sigui la seva afiliació política no compleixi ço que s'esmenta en dit Decret.

Girona, 8 de setembre del 1936.

FEDERACIO LOCAL DE SINDICATS

Per avui a las 9 en punt del vespre, al Teatre Albéniz, està anunciada l'Assemblea general extraordinària, sota el següent Ordre del dia:

Informe del Comitè.

A quina Central Sindical ha d'ingressar la Federació de Sindicats Obrers?

El Comitè Executiu recomana a tots els afiliats la seva assistència a aquesta assemblea, ja que els acords a prendre són de la màxima importància.

NOTA.—Es prega a tots els militants de la Federació que portin el carnet o del contrari no els hi serà permesa l'entrada.

COMITE EXECUTIU DE BESCOANO

Havem llegit en el número 41 de COMBAT pertanyent al dissabte dia 5 de setembre del corrent, un article que signa un tal ANDREU PERRAMON. Desmentim totalment els fets i el qual es veu que desconeix per complert la resolució donada per aquest Comitè referent al plet dels dos barquers. A dit *senyor* l'amplacem a que doni la cara i l'adreça a fi d'aclarir pública i amicalment i amb proves l'acusació que llença sobre un individu que forma part del Comitè de Fàbrica i que inolus actua de milicià, lo qual interessa a aquest Comitè.

Dit Andreu Parramón si no és un reaccionari que s'amaga en el Seudònim, té l'obligació d'aclarir la seva acusació, ja que així ens ajudarà a depurar les milícies i contribuirà com és el seu deure a evitar que pel mig de les milícies s'hi enrotllin elements facciosos.

Esperem que dit Andreu Parramón sabrà ésser home i donarà la cara presentant proves de l'acusació que fa.

Bescanó 8 de setembre del 1936
«El Comitè Executiu»

Llegiu i propagueu
COMBAT

U. G. T.

CAMBRA DEL VIATJANT I REPRESENTANT DE LES COMARQUES GIRONINES

Es prega a tots els socis de la Cambra del Viatjant i Representant de les Comarques Gironines, per a que passin per la Secretaria, de 6 a 8 del vespre (Casa del Poble) a recollir els respectius carnets. A l'ensenyem que es rebran a tots els companys, per reclamacions i aclaracions.

LA JUNTA

SINDICAT D'INDUSTRIES GRAFIQUES

L'antiga «Associació Art d'Imprimiri i Anexes» celebrà ahir reunió general extraordinària. S'acordà per unanimitat ingressar a la Unió General de Treballadors. Feren brillants exposicions d'aquesta central sindical els companys Roset-Sala, Solés i Sardà. S'acordà reformar el nom de la Societat, la qual es dirà ara, «Sindicat d'Indústries Gràfiques».

En memòria del company Casals que morí la setmana passada es guardà un minut de silenci. La Junta feu constar el seu condol per la seva mort, esdevinguda quan major era la seva presència entre nosaltres. Aquest company nostre, treballador infadigable, havia estat tot temps un ferm defensor dels obrers, tipògrafs principalment, essent un dels fundadors de la Societat. Són acceptats com a socis diferents companys que han fet la demanda. No havent-hi altres assumptes a tractar s'aixecà la reunió.—El Secretari.

OBRERS TOTS DE LA CONSTRUCCIO I SIMPATITZANS

Els elements tècnics de la construcció junt amb els obrers dels Sindicats en que hi col·laboren, es complaen en convidar a tot el públic en general i especialment a els obrers integrants de la construcció, a la Assemblea d'orientació constructiva que celebraran al Teatre Albéniz avui dimecres a les 7 de la vetlla, en la que hi parlaran delegats del Sindicat d'Arquitectes de Catalunya, de la Secció d'Aparelladors i obrers hi ho faran abans que els sindicats locals de la construcció posin a discussió el seu ordre del dia.

Donada l'importància que això representa en els moments actuals, és d'esperar voldreu sentir veus tant autoritzades.

SECCIO DE BOXA

La «Secció de Boxa» del G. E. i E. G. prega als boxadors Canals, Cendra, Aparici, Conesa, Clascà, Pere Arnau, Cazarro, Poate, Casas, Berga, Gafarot, Planas, Sar-

rats, Montserrat, Parés i els «Caters» Ayats, Verderi i Casals i de més persones interessades, es serveixin passar avui a l'estatge social de 6 a 8 de la vetlla per a tractar de la vetllada a celebrar el proper divendres, dia 11 en el Teatre Albéniz, a benefici dels Hospitals de Sang.

Girona, 9 Setembre 1936

C. N. T.

A. I. T.

CRIDA

Les Junes Directives de les Entitats corals «La Regional i La Ven de Clavè» d'aquesta ciutat, criden a tots els choristes en actiu i els que per les circumstàncies que siguin, avui no actuin, a l'assaig que tindrà lloc a partir d'avui, dia 9 de setembre a les set i mitja de la vetlla al Centre d'Unió Republicana d'aquesta ciutat (abans Casa Carles), Plaça de la República, a fi d'acoplar la major massa coral possible per un fi benèfic.

Les Junes

INTERESSANT PELS COM-PANYS DEL P. O. U. M. I JO-VENTUT COMUNISTA IBERICA

Se us convida a la reunió general que tindrà lloc divendres a les 10 de la nit al Comitè local.

Companys marxistes no hi manqueu!!

La columna "6 d'Octubre"

Continua amb gran entusiasme la formació de la columna «6 d'octubre» organitzada per Cente d'Unió Republicana amb la col·laboració franca i decidida d'Acció Catalana Republicana.

Els delegats polítics de la columna que estan recorrent continuament les terres gironines per tal de reclutar voluntaris per engroixar l'esmentada columna, es mostren molt reconeguts i optimistes ne solament pel gran número de milicians alistats sinó per l'entusiasta acollida que troben entre els patriotes de totes les contrades.

La «Columna 6 d'octubre» que recordarà la gesta de les terres de Girona davant les provocacions que representaven l'entrada de la Ceda al Govern de la República a l'octubre del 1934 està ultimant el reclutament i hom espera que dintre els primers dies de la pròxima setmana podrà sortir de la nostra ciutat, per tal de dirigir-se al front d'Aragó per acabar d'aixafar els feixistes criminals.

L'allistament cal efectuar-lo al Centre d'Unió Republicana—Casa Carles—Plaça República o bé a Acció Catalana Republicana, Plaça de la Independència 8 pral.

Notícies de darrera hora La Creu Roja Anglesa al Front d'Aragó

Ahir va passar per Lleida una caravana de la Creu Roja anglesa que va destinada al front d'Aragó. Va proveïda de nombros material sanitari i profilàctic. Fou rebuda amb delirant entusiasme, doncs presenta que el poble anglès està identificat amb nosaltres en la lluita contra el llop feixista.

El primer equip del València F. C. a Albacete

Ha marxat en direcció a Albacete el titular del València de futbol. El seu propòsit és anar a aquesta capital per a jugar un encontre de futbol amb motiu de celebrar-se aquesta setmana les Fires d'Albacete.

2.000 regulars fora de combat per les nostres tropes

Han estat posats fora de combat per les nostres valentes tropes 2.000 regulars que havien estat fets servir per Franco com a força de xoc.

Totes les tribus populars musulmanes i marroquins condemnem

Talavera incendiada

Els principals edificis de Talavera estan cremant a causa de l'intens bombardeig que se li ha dirigit entre ahir i aquest matí. Tots els objectius que es proposaven han estat complerts.

Madrid.—Des del 30 de juliol que la ciutat d'Oviedo es troba que no pot provisionar-se per estar completament voltada per les forces lleials. Només pot fer-ho per mitjà de l'aviació. Continua el bombardeig intens per part de la nostre artilleria.

ALMUDEVAR HA TORNAT ESSER BOMBARDEJAT

Aquest matí Almudevar ha es-

tat bombardejat. L'estació ha tornat ésser destruïda pels efectes de l'incendi que ha causat del bombardeig s'hi ha declarat.

Així mateix aquest matí els Alcañers han estat atacats amb bombes de mà i dinamits. Tres soldats de l'Alcañer que han pogut escapar-se han explicat les privacions que passen a Toledo.

Cap a una conflagració mundial per culpa del feixisme

El Govern norueg ha interpretat com una provocació el fet de que un vaixell espanyol, però facciós, hagi tirotejat al vaixell norueg «Strópoli».

La centúria «Tchapaiev» al front de guerra

Aquesta tarda a un quart de sis sortirà cap a Barcelona, per ésser destinada al front de guerra d'Andalusia, la centúria «Tchapaiev» la qual ha estat fortament reforçada per un important contingent de milicians de Girona i comarques. Al front d'aquesta centúria Pau Vidal, Amador Flores i Teopist Perich com a caps militars, i Lluís Otero com a delegat polític.

Desitgem a la centúria del Partit Socialista Unificat de Girona forces encerts, i no dubtem repetirà les seves gestes de Mallorca.

Ens han enviat les següents lletres:

«Sr. Director de «Combat»

Ciutat

Amb el fi d'evitar qualsevol confusió prego a la vostra amabilitat la publicació del següent aclairiment:

Que res tinc que veurer amb l'individu del mateix cognom que el sotassinant, que figurava en les llistes d'elements feixistes publicada en el «Combat» del dia 7, ja que

mai he figurat en les seves files ni tiddut res que veure amb tal organització.

Agraïnt-vos sincerament amb la inserció de la dita aclaració, amb el fi de deixar ben sentada la veritat, vos saluda,

Santiago Turbau

Girona 9 setembre 1936

Sr. Director de «Combat»

Ciutat

Espero de la vostra amabilitat i amor a la veritat, fareu constar en les columnes del diari que més enlaire s'esmenta i que vos tan dignament dirigiu, la meua més enèrgica protesta per la inserció del meu nom entre els relacionats com a feixistes en el número del dia 7 del mes que som.

Que consti palesament, que mai he figurat en les rengleres d'aquests ni de cap altre partit polític com puc demostrar-ho allà on convinguí, ja que sempre m'he mantingut allunyat de tota activitat política. Donant-vos mercès a la bestreta, vos restarà molt agrait.

J. Castillón

Girona, 9 setembre 1936

Essència de la Revolució

«Tota constitució és l'esperit d'un poble», Alain

Cada revolució veritable es presenta com un canvi fonamental en l'organització de la vida social d'un poble. Traspasat el temps d'incubació revolucionària, solen oferir-se dos períodes, a vegades coexistents o separats, però sempre destriables: l'alçament per aconseguir el canvi i el procés de transformació de l'ordre antic al nou.

Les revoltes que només destrueixen sense crear, acaben per devorar-se elles mateixes. Provoquen el joc estèril de les reaccions. Els homes i les tendències en no trobar un sistema on endegar l'energia combativa que han excoïtat, s'acaren en una lluita per a acaparar els privilegis, i allò que havia d'ésser l'obertura de camins millors per al trànsit de la humanitat, esdevé una allau que neutralitza la puixança amb la caiguda a un precipici.

Aquesta imatge, resididora del procés de les revolucions fracassades, per manca d'un ideal suprem on conjuguin les voluntats, exposa amb claredat que la lluita no és més que un dels elements de la revolució. Principal, però no el definitiu, ni el que fa perdurar les gestes revolucionàries. No és la desroça la cosa que triomfa, sinó l'esperit constructiu de la revolució.

La revolució és un esforç de fecundació social; de creació d'un nou sentit a la vida, tendent a elevar la jerarquia humana dels pobles i de les persones. Per això la revolta ha de tenir un fons d'originalitat i de profunditat. Ha de nodrir-se de les característiques natural del poble on es desenvolupa i de l'esperit universal. Ha de fer conjuguar la realitat de la cosa que és, que té una existència incessant, amb la idea de tal com ha d'ésser. No n'hi ha prou de refiar-se de les doctrines abstractes, ni del pes material dels fets, ni d'imitar els procediments d'altres revolucions.

Cada fenomen social degut al seu emplaçament geogràfic o a l'estat cultural de la població civil presenta unes característiques especials que s'han d'atendre a menys de voler destruir l'essència humana i fabricar els homes a motllo, segons el patró que forgin els que manen o els que teoritzen.

La veritat és més simple i més diversa. L'ideal no és més que l'esperit de la fecundació. És aquell alè tènue de l'enamorament que porta a la responsabilitat paterna. Una vegada l'ideal ha excoïtat la conjugació dels éssers en una decisió, perd tota l'efectivitat, si els homes no en fan una conducta moral: o si convé, un sacrifici dels impulsos egoistes. Per què rera l'idealisme

me sempre hi ha una egolatria eflorescent. Un interès privat que per a reforçar la seva posició s'empara en els grans pilans que aguanten l'edifici social. Per això cal que aquestes bases de suport, a més de descansar sobre la pedra ferma de la realitat s'elevin per aquell àmbit espiritual que generosament torna compatibles els interessos particulars de tots.

No s'ha de perdre mai la noció que l'ideal ha d'encaminar. Si la idea satisfia emotivament les nostres aspiracions espirituals, quan prengui corporeïtat, ha de tenir capacitat idèntica a satisfer les nostres necessitats biològiques. I sinó per altres argumentacions deliberatives, la conjugació d'ideal i real ha de tenir una completa efectivitat si aspirem al marcatge d'una empremta en la història dels fets humans. Idea i realitat han de completar-se: han d'esdevenir conjugues en l'engendrament del nou ésser social. Quan predomina excessivament una o altra, o es nota amenaça en els factors, sorgeixen els monstres històrics, l'esterilitat o l'avortament.

L'esperit de la revolució, que al capdavant ho és del poble, exigeix aquesta intuïció proverbial de l'esforç creador. Exigeix la comprensió del passat—del sediment cultural—per tal de superar-lo, i la clarivident visió de l'immediat amb el fi d'esbossar els plans que han de servir de normes.

Profunditat i originalitat són els temes indefugibles. Qui vulgui importar patrons estrangers no farà més que avivar plantes exòtiques al nostre paisatge; qui vulgui transcriure damunt la nostra faç personal símbols d'un pensar abstracte ens tatuaria com a esclaus d'un món sense humanitat.

L'esperit revolucionari mor si idea i realitat no són capaços de gravidesa; però engendra monstruositats si les vides i els esperits no depuren les actituds dels egoïsmes falsos. No hi ha humanament altre dret individual que l'admès per la col·lectivitat com una suma de consciències agermanades per la relació. Per això qui negui aquest principi polític de la nostra vida psicològica, encara que ho faci en nom del bé comú o de la revolució universal, renega de la nostra constitució vital, i hem de dir-li que les doctrines que coaccionen els nostres valors són inhumanes. Contenen defectes substancials que les noves revolucions han de superar.

Qui no reconegui que l'economia no és un privilegi de classe o de l'Estat, sinó una funció de con-

La col·laboració indirecta de la C. N. T. al Govern de la República

El govern que presideix el camarada Largo Caballero, compta amb l'adhesió entusiasta de la immensa majoria dels obrers revolucionaris d'arreu de la Península.

Als fronts de combat, es va rebre la notícia amb manifestacions inequívokes de satisfacció. A la reraguarda, malgrat l'etern rondinar d'un grup de descontents de tot que tenim a Catalunya, els treballadors en general i sobretot les dues grans centrals sindicals — U. G. T. i C. N. T. — estan oficialment al costat del nou govern de la República.

De res no han volgut les maniobres que han estat fetes per tal d'aconseguir que la C. N. T. refusés tota mena de col·laboració i ajut. Es pretenia posar als companys anarquistes enfront del nou govern espanyol i una vegada més han fracassat les maniobres sense solta.

I han fracassat perquè no és hora de posar obstacles al front únic antifeixista. És hora de lluitar colze a colze i avançar amb pas ferm cap a la victòria final que esclafi per sempre més el feixisme criminal que pretenia exterminarnos.

Dir que ningú no és més valent que nosaltres, que ningú no és tan revolucionari com nosaltres, que tots els treballadors que no estan dintre la nostra organització política o sindical són uns contrarrevolucionaris, és sempre ridícul. Però, dir-ho ara, en aquests moments i referint-se a organitzacions que lluiten al primer rengle i a tots els fronts al costat nostre, és francament inadmissible.

La posició del superhome no escau a ningú. No creiem en els homes providencials ni en els partits i organitzacions privilegiades que pretenen tenir raó sempre i en totes les qüestions.

Els homes han d'ésser conscients en llurs idees, però no entossudir-se en les qüestions de tàctica. Perquè els fets són més tossuts que els homes i sempre s'ha vist

que els homes vulgarment tossuts si no rectifiquen acaben per ésser la riota de tothom.

Els companys de C. N. T. de Madrid han fet molt bé d'acordar aquesta col·laboració indirecta al govern Largo Caballero. L'exemple dels anarquistes de Catalunya i els resultats aconseguits aconsellaven de fer-ho.

Han fet molt bé els companys anarquistes ajudant un govern de guerra com és el que ara hi ha a Madrid, perquè és un govern on són representades totes les forces que lluiten contra l'enemic comú als camps de batalla.

Hi ha una unitat d'acció revolucionària segellada amb sang a tots els fronts i seria de veritables contrarrevolucionaris trencar aquesta unitat que ens ha de portar a la victòria definitiva en un termini molt breu.

Hi ha una sola consigna per a tots: abatre el feixisme.

Tots els que lluiten sincerament al nostre costat mereixen el nostre respecte.

Si un cop vençut el feixisme hi hagués algun partit dels que avui lluiten al nostre costat que volgués fer marxa enrera o frenar la Revolució, és aleshores quan serà l'hora de tirar endavant deixant enrera tots els porucs i tots els indecisos.

Hi ha partits d'esquerra als quals a hores d'ara ja no els resta cap punt de llur programa per a realitzar. L'empenta de la Revolució els ho ha realitzat tot de cop i volta i no els ha donat temps de fer-ne un altre de més avançat ni han pogut disposar d'uns moments de lleure per a decidir si s'han de disoldre. Però, mentrestant, segueixen caminant al nostre costat i al ritme que marca el nostre pas. Mentre no es cansin seran els nostres companys de ruta. El dia que es cansin haurà arribat l'hora de deixar-los enrera.

Aleshores serà el moment de re-

comptar les nostres forces, les forces organitzades dels obrers de la ciutat i del camp i estructurar els òrgans de govern de manera que permetin una fraternal col·laboració directa i sense reserves i una acció revolucionària de classe entre les diverses organitzacions el programa de les quals encara no hagi estat assolit.

La victòria definitiva, cada dia més segura, posarà a prova els cansats i els indecisos i també els que no saben on van, si és que d'aquests darrers n'hi ha algun en els rengles antifeixistes.

Però el que cal aconseguir per damunt de tot, és la victòria.

Qui entrebanqui per qualsevol procediment aquesta victòria serà eliminat del front. Qui amb maniobres més o menys hàbils vulgui fer obra exclusiva de partit, serà posat en evidència immediatament davant dels treballadors. Qui vulgui sembrar la discòrdia entre les masses antifeixistes, actuarà com un contrarrevolucionari de veritat i haurà d'ésser tractat com a tal sense tenir en compte els seus antecedents ni els mèrits que hagi pogut contreure.

Els veritables revolucionaris han de defensar la Revolució per damunt de tot. I els veritables revolucionaris, avui per avui, són els homes de les organitzacions que lluiten sincerament units contra el feixisme, disposats a tota mena de sacrifici per evitar que aquests unitat d'acció es trenqui. Perquè un trencament, en aquests moments, seria fatal per a tots i un trencament, després d'haver esclafat el feixisme, seria pertorbador en gran manera i faria impossible la tasca de conjunt que exigirà la nova vida política i social que nàixerà d'aquesta guerra provocada i sostinguda pels feixistes criminals de dintre i de fora del nostre país.

Repetim-ho. Nosaltres estem disposats a sacrificar totes les qüestions de partit en defensa de la Revolució.

Que cadascú compleixi amb el seu deure.

(De «Treball»)

vivència on els interessos comuns es lliguen en sentit d'interdependència, és que ignora la moralitat, i el cos social ha d'educar-lo. L'interès comú és la coordinació suprema dels interessos privats. L'individu no deu explotar la comunitat, com tampoc la comunitat, en us abús de la seva força, no pot explotar l'individu o degenerar la cel·lula social que és la família. Hem d'organitzar científicament l'economia amb el fi d'aconseguir el millor benestar amb el mínim d'esforç humà. Però no podem complicar l'administració dels béns co-

muns amb el muntatge d'una explotació estatal, o d'un trust nacionalista si sabem que la coordinació social de la iniciativa privada és la que s'adiu més a les nostres característiques, i és la que ha donat i dona els millors rendiments a la humanitat.

Si en realitat aspirem a suprimir l'abús, hem de liquidar tot abús i tota injustícia. Si en lloc de crear un món superior només ambicionàvem rescabalar-nos passaria com en la guerra europea del 14. S'impulsava a combatre per a liquidar un passat, i no s'ha aconse-

guït altrament que inflar el drac de la revenja.

S'han d'absorbir els focus infecciosos, amb l'avivament d'un esperit revolucionari que superi l'impuls combatiu a treball de creació d'un nivell màxim de vida econòmica, d'uns drets de ciutadania i d'una responsabilitat personal. Aquests tres problemes són les bases fermes de la nostra revolució. Les úniques que poden oferir un sentit d'originalitat i de profunditat a l'obra empresa.

PLANES-MUNDET